

Megisméltődnek a tavalyi árvizek?

Településeket öntött el a víz

Több településen kellett beavatkozni a hivatásos és önkéntes tűzoltóságok

Fotó: Mara Togănel prefektus Facebook-oldala

Csütörtökön délután a megye több településén hullt nagy mennyiségű csapadék, amely helyenként komoly gondokat okozott, míg máshol pénteken korai reggel esett annyi eső, hogy a közutakat is ellepte a víz. Árvízről azonban egyelőre nem beszélhetünk – nyugtattak meg a vízügyi szakemberek.

Gligor Róbert László

A csütörtök késő délutáni heves esőzések főleg a Kis-Küküllő vidékét érintették, bár az egész megye területén hullott csapadék. A Maros Vízügyi Igazgatóság szóvivője, *Călin Fokt* lapunknak elmondta: csütörtök déltől éjfélig a Maroson és mellékfolyóin sárga jelzésű árvízriasztás volt érvényben, majd estére a jelzés narancsszínűre változott a Kis- és Nagy-Küküllő esetében, ahol gondokat is okozott. Példaként 24 óra alatt (Folytatás a 2. oldalon)

Hinták fogyatékkal élő gyerekeknek

Kilenc játszótéren szereltek fel a napokban különleges, a fogyatékkal élő, kerekesszékes gyerekek számára is használható hintákat Marosvásárhelyen. A megyeközpontban eddig nem voltak ilyen játszótéri elemek, annak ellenére, hogy a sérült gyerekek szülei évek óta kérik.

2.

Hervaytól a metamodernig

A járványügyi megszorítások lazulásával végre újra elkezdődhetnek a különböző, élőben, nem online zajló kulturális események. Jólesett újra irodalmi esten lenni a G. Cafében, ahol kedden délután az Erdélyi Híradó Kiadó és az Erdélyi Magyar Írók Ligája által szervezett 3. Irodalmi Karaván résztvevői mutatkoztak be.

3.

Támogatjuk a nagyváradi művészeket

Növekvő aggodalommal követjük a nagyváradi kulturális intézmények összevonásával kapcsolatos híreket, mert ez a tervezett intézkedéssorozat minden bizonnyal a több síkon kibontakozó évszázados nagyváradi művelődési élet elsorvadását vetíti előre. Reméljük, nem kerül rá sor.

4.

Vastaps a temetésünkön

Mi ér többet? A lázadás vagy a megaluvás? A hősiesség vagy a gyáva-ság? A szélsőségek vagy az arany középút? A bátorság vagy közép-szerűség? Ha mártirokká leszünk, vagy ha egy csendes, nyugodt, viszonylag szép és eseménytelen élet után nyom nélkül eltűnünk, és senki sem emlékezik ránk? Ha mi formáljuk a történelmet, vagy ha ellep minket a feledés homálya? Mi történik akkor, ha az elsőt választjuk? Mi akkor, ha a másodikat?

5.

OPTICA OPTOFARM

A látás szakértője

Szolgáltatásaink:

- kontaktlencse-felírás és rendelés
- ingyenes szemüvegfelírás komputeres szemvizsgálattal
- mindenik szaküzletünk orvosi szakrendelővel van felszerelve, ahol teljes szemvizsgálatot végzünk, a pácienseinket küldőpapír nélkül fogadjuk
- a gyerekvizsgálatokat speciális fotorefraktométerrel végezzük (kellemetlen pupilatágítás nélkül, távolsági fotózással)
- kötelező éves szemvizsgálatok cégek részére
- korszerű számítógép-vezérlésű japán NIDEK gépekkel bármilyen keret típusba bedolgozunk plastik- és üveglencsét egyaránt (gyors, olcsó és precíz munkával)
- szemüvegjavításokat végzünk (keretek forrasztása)
- új amerikai készülék látásjavításra, kancsalságra
- terápiák betegség és sérülés utáni rehabilitációra, memória-, reflexek, mozgás- és tanulászavarok javítására

Marosvásárhely:

- ▲ Posta utca 3. sz. Tel: 0265/212-304, 0365/410-555
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 49. sz. Tel: 0265/263-351, 0365/410-557
- ▲ Rózsák tere 53. sz. Tel: 0265/250-120, 0365/410-559
- ▲ Dózsa György utca 64-68. sz. (a Kaufland udvara). Tel: 0265/265-205
- ▲ Köztársaság tér 5. sz. Tel: 0365/430-939

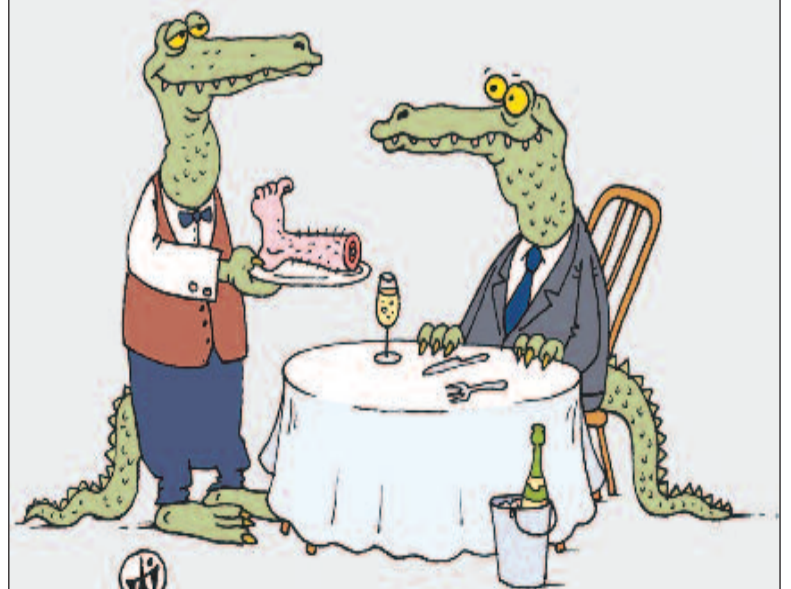
Szászrégen:

- ▲ Iskola utca 11. sz. Tel: 0265/512-042, 0365/410-558

Szováta:

- ▲ Fő út 196. sz. Tel: 0265/577-282, 0742-100-323

SZÖVEG NÉLKÜL

Zelk Zoltán

Nyárutó

*Fakón és bölcsen, mint az öregek
ajkán a rozsdás, hervadó mosoly:
csillan az Ősz már a vidék felett
s a fák lombjai között bujdokol.*

*S nézd, hogy reszketnek a csontos gallyak:
kapkodva hulló leveleikért!
mint árnyas földön botorkáló ujjak,
ha koldus kutat elgurult fillért.*

*Így bukik fűrtként föld felé a Nyár
és búsan nézi hűtlen kedvesét:
hogy kínálja fel az ősznek a Táj
zörgő lombjait, fakuló díszét...*

*Esteledik. A hűvös csend alatt
némán vívják harcuk az évszakok.
S a Fiastyúk aranyszárnya alá
csipogva szaladnak a csillagok.*

Negyven éve, 1981. április 23-án, 74 éves korában hunyt el Budapesten a Baumgarten-, József Attila- és Kossuth-díjas költő, a Digitális Irodalmi Akadémia posztumusz tagja. Született 1906. december 18-án Érmihályfalván.

Sz. Kovács Géza: Régi struktúra

3. Irodalmi Karaván Székelyföldön

Hervaytól a metamodernig

A járványügyi megszorítások lazulásával végre újra elkezdődhetnek a különböző, élőben, nem online zajló kulturális események. Jólesett újra irodalmi esten lenni a G. Caféban, ahol kedden délután az Erdélyi Híradó Kiadó és az Erdélyi Magyar Írók Ligája által szervezett 3. Irodalmi Karaván résztvevői mutatkoztak be. A harmadik alkalommal megszervezett körútra május 25-e és 27-e között

került sor, az eseménysorozat keretében Marosvásárhelyen, Sepsiszentgyörgyön és Csíkszeredában mutatkozott be három fiatal erdélyi szerző: Fischer Botond költő, író, Gothár Tamás költő és Mărcuțiu-Rácz Dóra költő, író, szerkesztő. A fellépőkkel Horváth Benji költő, műfordító, slammer, a Hervay Könyvek sorozat társszerkesztője beszélgetett.

Kaáli Nagy Botond

Tordai Ede: Tél a nanyán

Gothár Tamás költő 1995-ben született Csíkszeredában. 2014 óta publikál verseket és fordításokat erdélyi és magyarországi lapokban. Első önálló kötete 2018-ban jelent meg Váltás címmel a Fiatal Írók Szövetsége gondozásában.

Fischer Botond író, költő 1982-ben született Nagykárolyban. 2007 óta rendszeresen jelennek meg versei, prózái és színikritikái különböző erdélyi és magyarországi folyóiratokban. Kötetei: Alsógolgota (Kriterion, 2013), Tavasz lesz, Corina (Erdélyi Híradó Kiadó – FISZ, 2019).

Mărcuțiu-Rácz Dóra 1996-ban született Nagyváradon. Jelenleg a BBTE Bölcsészettudományi Karának mesterszakos hallgatója, az Echinox és a Helikon szerkesztője. Prózát, lírát, kritikát, tanulmány- és műfordításokat közöl, valamint rendszeresen tudósít irodalmi rendezvényekről. Kötetei: Macska van az úton (Prolog, Nagyvárad, 2017), Már minden nő hazament (Erdélyi Híradó Kiadó – FISZ, 2020).

Az estek moderátora, **Horváth Benji** költő, műfordító, szerkesztő 1988-ban született Marosvásárhelyen. A kolozsvári Helikon folyóirat szerkesztője, a Hervay Könyvek sorozat társszerkesztője, négy önálló verseskötet szerzője. Legutóbbi kötete: A dicsőséges Európa (Libri, Budapest, 2018).

A körút első állomására a vásárhelyi G. Caféban került sor, ahol Horváth Benji üdvözölte a résztvevőket, a közönséget, és bemutatatta a meghívottakat, majd az eseménykezdő felolvasást követően kezdődött a beszélgetés.

– *Tamás, te sokat szakácskodtál az Indigó étteremben, és nem csak ott. Hogyan élted a mindennapjaid azzal, hogy dolgozol egy konyhán, írod a verseidet, közben pedig indiai és moldvai nyelvjárasokat tanulsz?* – tette fel első kérdését Horváth Benji.

– Ebben az időszakban pont nem nagyon írtam. Az indiai kollégáktól tanultam a nyelvet, ami belekerült különböző szövegekbe is. Dolgoztam együtt moldvaiakkal, mexikóiakkal, ütköztek a komfortzónák. Úgy érzem, hamar kiégnek, ha csak irodalommal foglalkoznék. Keveset is írok, működőnem kell a hétköznapiakban – ahhoz, hogy írni tudjak, mindig kellett valami fizikai melő. A közeg pedig, amelyben jobban ott-
(Folytatás a 4. oldalon)

Hervaytól a metamodernig

(Folytatás a 3. oldalról)

hon érzem magam, és amelyik segít elindulni a pörgésben, Kolozsváron található.

– Dóra, te az irodalmi életben dolgozol; vágyasz néha arra, hogy ne ezt csináld?

– Az adminisztráció, a levelezés is az én dolgom. Sokszor éppen az a menekülés, amikor nem irodalommal foglalkozom, vagy nem szakszerűen, hanem csak úgy, hogy kíváncsi vagyok rá.

– Korábban megjelent egy prózaköteted. Szerinted az, hogy belekerültél az irodalmi világba, segített-e abban, hogy eljuss ehhez a második, immár verseskötetig?

– Akkor még nagyon naiv voltam, keveset tudtam az irodalmi klikkekről és a láthatatlan irodalmi játékszabályok működéséről. Azóta ez a naivitás leépült bennem, és több mindenbe belelátok. Kicsit lehangoló tud lenni mindez, de nem arra fókuszálok. Az első kötet egy szörnyen megmunkálatlan és szét-esős próza volt, ezt a mostani verseskönyvet tartom az első igazi kötetemnek.

– Botond, te melyiket érzed első kötetnek: a vers- vagy a prózakötetedet?

– Mindkettőt, mert teljesen más a vers és a próza, a két műnem között nagyon nagy a különbség, hiába prózások a verseim és lírikus a prózám.

– A prózakötet első fele inkább az örökségedről, a kisvárosi létéről szól, a második részében pedig előjön a kilencvenes évek punk és grunge vonala. Hol van ezek között az egyensúly?

– Az Opth egymás utáni két albumát tudom felhozni példaként, ahol az első egy

finom, lírikus lemez, amelyet egy death metal album követ. Ugyanaz a zenekar, két teljesen külön album. A drogos, nihilista, kilencvenes évekbeli punk világban is benne van a kisvárosi közeg, csak más szemszögből van megmutatva. Az első részben inkább néprajzos szempontból közelíték, a másodikban az urbanus szubkultúrák világából mutatom be ugyanazt.

– A Hervay-könyvek sorozattal kapcsolatosan meg kell kérdeznem: milyen viszonyban vagytok Hervay Gizellával? Hogyan gondoltok a metamodern költők iránt?

– Hervay abszolút ikon volt számomra, ugyanúgy, mint a kedvenc együtteseim. Már ezelőtt 20 évvel is sokkal fontosabb volt számomra, mint Szilágyi Domokos. Balázs Imre József szerint az előttük lévő nemzedék prédiált, az azelőtti szónokolt, ők pedig – az első Forrás-nemzedék, amelynek szerintem ő volt a legjobb költője – csak egyszerűen beszélni akartak. Egy női költőről van szó, akire idén tudunk először úgy nézni, hogy nemzedékének legjobbja volt. Ezelőtt nem vették komolyan – válaszolta Fischer Botond.

– Számomra ez pont fordítva volt – mondta Mărcuțiu-Răcz Dóra. – Hervayt akkor kezdtem felfedezni, amikor mindenki, nem előztem meg azt az irányváltást, ami most történik. Épp a napokban tudtam meg, hogy készül egy államvizsga-dolgozat a kötetemből, ami a Hervay költészetével veti egybe a kötetet.

– *Fiatallal Erdélyi metamodern líra annak az antológiának a címe, amelyet Ferivel összeállítottunk. (A címtelen föld: fiatal erdélyi metamodern líra címmel az Erdélyi Híradó Kiadó és a Fiatallal Erdélyi Szövetsége gondozásában 2020 őszén megjelent költészeti antológia André Ferenc és Horváth Benji szerkesztésében – a szerk.) Sok álmatlan éjszaka van benne. Szerintetek metamodern költők vagytok?*

– Igen, de azt is mondhatom volna, hogy nem. Az biztos, hogy nem vagyunk posztmodernnek. Annak vége van, aki ezt szerzőként nem látja be, az anakronisztikus – vélte Fischer Botond.

– Ez egyfajta elmozdulás a posztmodernről, de mégsem kategorikus szembefordulás. Én azt szeretem benne, hogy nem egy jól körülhatárolható dolog, egy állandóan mozgó, képlekeny, kicsit ironikus, kicsit komoly, és ezt imádom benne. Úgy érzem, hogy van mozgásterem. És azt szeretem benne, hogy hat. Igen, metamodern költőnek érzem magam – mondta Mărcuțiu-Răcz Dóra.

– Túl sok fogalmat aggatunk folyamatban

IRODALMI KARAVÁN SZÉKELYFÖLD
FELOLVASÓKÖRŰT ERDÉLYI SZERZŐKKEL

Fellépők:
Gothár Tamás (Moderátor)
Fischer Botond
Mărcuțiu-Răcz Dóra

MAROSVÁSÁRHELY
2021. május 25. (hétfő) • 19 óra
G. Café (Căminușu Nou, 33.)

SEPSISZENTGYÖRGY
2021. május 26. (kedd) • 18 óra
Teren Teaház (Gőzdolgozó tér 2.)

CSÍKSZEREDA
2021. május 27. (szerdák) • 17 óra
Kárpáti János Megyei Könyvtár (Dávidon u. 1.)

lévő dolgokra, számomra ez nem fontos – jegyezte meg végül Gothár Tamás, majd az antológiakötetből való felolvasással zárult az irodalmi karaván első állomása.

Támogatjuk a nagyváradi művészeket

Növekvő aggodalommal követjük a nagyváradi kulturális intézmények összevonásával kapcsolatos híreket, mert ez a tervezett intézkedésorozat minden bizonnyal a több síkon kibontakozó évszázados nagyváradi művelődési élet elsorvadását vetíti előre. Reméljük, nem kerül rá sor.

A magyar nyelvű Regina Maria Színház és a román nyelvű Regina Maria Színház prózai és bábtársulatainak, táncegyütteseinek, valamint a Nagyváradi Állami Filharmonia zenekarának egy intézménybe tömörítése, alkalmazottainak összevonása lehet, hogy költségvetésként tenné a nevezett intézmények működését, de művészi szempontból katasztrofális következményekkel járna. Mert mindnyájan tudjuk, akik színházzal, művészettel foglalkozunk, hogy a szellemi értékek ritkán mérhetőek anyagiakban, a kultúra sosem termelt számottevő anyagi profitot, és általában a művészi színvonal drasztikus leromlása szokott bekövetkezni akkor, amikor anyagi érdekek határozták meg egy művészeti intézmény tevékenységét. Másfelől pedig a civilizáció történetében mindig azok a társadalmak voltak a legfejlettebbek, legsikeresebbek minden szempont-

ból, ahol támogatták a kultúrát. Ez az a terület, mely rövid távon mindig veszteséges, nem fordítja vissza azonnal a befektetett anyagi javakat, de hosszú távon egy közösség fejlődésének, életszínvonalának fokmérője. Mindig a kultúra hiányára vezethető vissza a szegénység, munkanélküliség, egyes társadalmi csoportok hátrányos életkörülményei, a szociális segélyekre fordított összegek nem tudják megoldani a felzárkóztatást.

Az elmúlt napokban több romániai színházi társulat is csatlakozott a nagyváradi kolégák tiltakozó megmozdulásaihoz különböző flashmobok szervezésével, nyílt levelek által. Jelen állásfoglalásunkkal mi is szeretnénk kifejezni szolidaritásunkat az érintettekkel, egyetértve az általuk megfogalmazott öt pontos kiáltvánnyal:

1. Mi sem támogatjuk a szerződések egyoldalú megváltoztatását, módosítását. Ez az eljárás megfosztja a munkavállalót kiérdemelt jogaitól, a biztonságérzettől, a jövőképtől, és veszélyezteti a társulatok integritását.

2. Mi sem támogatjuk a kulturális intézmények összevonásának ötletét. Meggyőződésünk, hogy nem lesz igazán eredményes a nagyváradi kulturális intézmények tevékenysége, ha nem gazdálkodhatnak önállóan

a rendelkezésükre álló erőforrásokkal, saját művészi hitvallásuk szellemében. Meggyőződésünk, hogy a különböző közönségreteket célzó intézmények önálló működése a kulturális minőség és a sokszínűség garanciája a városban.

3. Mi sem támogatjuk a befogadó és/vagy projektalapú színházat, mert ez az állandó társulatok megszűnését vonná maga után, és kiszolgáltatná a művészetet a szórakoztatóipari szempontoknak.

4. Az érintettekkel együtt mi is kérjük a kultúra és a kulturális dolgozók méltóságának tiszteletben tartását, és visszautasítunk minden olyan döntést, mely kiszolgáltatja a művészi alkotást a politikai hatalomnak vagy a szakszerűtlenségnek.

5. Mi is azt gondoljuk, hogy Bihar megye román és magyar lakosságának alanyi joga

van saját kulturális intézményeihez, és az összevonás káros hatással lenne a kulturális szokásokra, szegényebbé tenné a közönséget, és csökkentené a régió vonzerejét.

A fentiek tükrében úgy véljük, hogy a Bihar Megyei Tanács tervezett intézkedéseinek egyik legszomorúbb következménye az lenne, hogy rendkívül kiszolgáltatott helyzetbe kerülne a nevezett intézmények és azok művészei. Márpedig ha megszűnik a művészet szabadsága, maga a művészet szűnik meg, szolgáltatásáá degradálódik. Ez pedig olyan vétség lenne az egész romániai színházi és komolyzenei szakma ellen, mely akár az azokban dolgozó művészeket képző egyetemek, felsőfokú intézmények működésének értékét, értelmét is megkérdőjelezné. Valójában mindannak a több éven át tartó tanulási folyamatnak, rengeteg gyakorlásnak, komoly lelki és szellemi tevékenységnek a lebecsülését jelentené, mellyel az ország szellemi színvonalát próbáljuk oda emelni, ahonnan a hatalmasok számára is érthetővé válik, hogy nemcsak pénzrel mérhető értékekből áll ez a világ. Sőt, a legfontosabb értékeinket nem lehet pénzben kifejezni.

A nyugati világ legnagyobb gondolkodói is idézhetnénk ezzel kapcsolatban. Hegel szerint a művészet minden ember általános szükséglete, mert olyan dolgokat tesz lehetővé számára, amit a mindennapok általában megtagadnak tőle: nevezetesen a szabadságot, az autonómiát (önállóságot) és az önkifejezés lehetőségét. Nietzsche és Kierkegaard szerint pedig aki ezekről lemond, az a saját ember voltáról mond le. Tehát valójában nem a hasznos cselekvéseink tesznek emberré bennünket, hanem azok a cselekvések, amelyek úgy mondhatjuk közvetlen haszonnal nem járnak; a művészet egy magasabb rendű szellemi szintre emeli az embert, kiszabadítva őt a mulandó világból, ösztönös cselekvéseiből.

Szomorú, kétségbeejtő és az egész társadalmunkat minősíti az a tény, hogy erről kell győzködni egy megyevezetőt a huszonegyedik századi Romániában, ráadásul egy olyan városban, mely kétszáz éves színházi múlttal, és az ország egyik legszebb és legrégebbi közszínházával büszkélkedik.

A Sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház társulata nevében

Bocsárdi László igazgató

Yorick Stúdió: Lázadni veletek akartam Vastaps a temetésünkön

Mi ér többet? A lázadás vagy a megalkuvás? A hősiesség vagy a gyávagság? A szélsőségek vagy az arany középút? A bátorság vagy közepszerűség? Ha mártírokká leszünk, vagy ha egy csendes, nyugodt, viszonylag szép és eseménytelen élet után nyom nélkül eltűnünk, és senki sem emlékezik ránk? Ha mi formáljuk a történelmet, vagy ha ellep minket a feledés homálya? Mi történik akkor, ha az elsőt választjuk? Mi akkor, ha a másodikat? Azt hinnék, a lázadóké, a történelemformálóké a mártíromság és az örök emlékezet koronája, a megalukuvóké, a középutasoké, a „normálisan gondolkodóké” pedig a feledés örök átka. De mi van akkor, ha ez nem így van? Mert nem mindig van így. És mi van akkor, ha kamaszkori forrófejűségből, szándékok és véletlenek baljós sorozatának következményeként semmi sem úgy sül el, ahogy azt terveztük? És hogyan szembesülünk majd azzal, hogy önjelölt hősként tönkretettük számtalan ember életét?

Kaáli Nagy Botond

Ezek a kérdések kavargtak bennem, amikor kijöttem a várbástyából, a Yorick Stúdió legutóbbi színre állított produkciójának előadásáról. Olyan volt ez a darab, mint egy jókora ököl a gyomorba – másnap már nem fáj, de egy jó ideig még nem tudsz rendszeresen enni tőle. Mert a Yorick ezúttal sem bízott semmit a véletlenre. Ismét egy kortárs szerző művét választották, jelen esetben egy regényt: Bódi Attila *Lázadni veletek akartam* című regényét, amely az ötvenes éveinek elejét taposó szerző első (!) alkotása, és amely – ennek ellenére – szinte berobbant az irodalmi köztudatba. Méltán. Jómagam sem a regényről, sem annak tartalmáról, sem a produkcióról nem tudtam azelőtt semmit, szándékosan. Kíváncsi voltam, hogy egy kortárs szerző aránylag friss alkotása hogyan érint majd meg, ha megérint, a Yorick aprócska színháztermében. Nos, a Barabás Olga által színpadra alkalmazott szöveg, Sebestyén Ába rendezése, Cári Tibor és Szász Csaba zenéje, de leginkább a László Csaba és Sebestyén Ába játéka olyan produkciót eredményezett, amely láncáról szakadt ólomsúlyként szakította át a lélek, tudat és emlékezet védőburkát.

Pedig olyan ártatlanul kezdődik a történet... A történet, amelyről már az első perctől sejthetjük, hogy valahol majd nagyon elborul. Sejteti velünk ezt a színpadkép, a precíz, letisztult, minimalista, sebésznyi pontossággal kimért és adagolt látványvilág. A terem sötét, minden fekete. Középen a háttér-

ben ül a (legtöbbször) piros színnel megvilágított Kísérő, a Zenész, a Clown (*Szász Csaba*), a hetvenes évek hippivilágára utaló jelmezben, arcán kerek napszemüveg, fején hajpánt, kezében egy Fender Telecaster elektromos gitár. Élő, hol Pink Floyd-osan selymes és elemelő, hol Creedence Clearwater Revival-osan ósrockos és countrys, hol doorsosan elvont, hol pedig hendrixesen összetett gitárjátéka végigkíséri a produkciót, és mindig megadja neki a taktust és hangulatot. Elöl csupán két mikrofon, akár egy Stand Up Comedy esetében, de ez ne tévesszen meg minket, ó, nagyon ne. A szemközti falon kivetítők, amelyeken hol a történet kísérőjeként megalkotott fekete-fehér, absztraktba hajló animációk, hol a főszereplők (élőben filmezett) arca jelenik meg, ezzel téve harmadik szereplővé a közönséget. E két mikrofon előtt áll a két karakter: Váradi Zoltán (*László Csaba*) és Turi Áron (*Sebestyén Ába*). Általuk, tőlük, belőlük elevenedik meg a történet, amely – díszletek és kellékek híján – lelki szemeink előtt válik valóságossá, és így olyanná lesz, amilyenek mi képzeljük. De hogy ez maradéktalanul megtörténhessen, ahhoz nagyon kell tudni színházat csinálni. Előre lelövöm: megtörtént.

Az előadás és az alapját képező regény cselekménye és szüzséje mindenki által ismert és sokak által átélt történetekből fonódik össze egy magával ragadó, mesteri alkotássá. Egyszerűen és ártatlanul indul: a két régi barát és osztálytárs, Zolika és Áron 30 év elteltével hazautazik az első osztálytalálkozójukra. Az utazás (majd a megérkezés, előbúli és találkozás) során kirajzolódik a harminc évvel azelőtti tragédia, amelynek a három legjobb barát (ők ketten és Péter, aki elhunyt) voltak az okozói. Olyanná válik az előadás, mint egy színházi Matrjoska-baba: egymás után válnak le a héjak a történetekről, míg el nem jutunk a tragédia eredőjéig, az origóig, amely mindent okozott. A 30 éve külföldön élő, és otthon azóta nem járt Zolika visszaemlékezései a hazavezető úton, vele párhuzamosan pedig Áron emlékei kirajzolják azt az őst, amikor – 1989-ben, pár hónappal a rendszerváltás előtt – az akkor még iskolás két barát (Péter és Áron) kamaszkori lázadási vágyból, a szüleik és tanáraik megalkuvó, komfortot kereső élete, a mindent behálózó rendszer elleni tiltakozásból Ceausescu- és kommunistaellenes plakátokkal ragasztja ki a várost. Zolikát, a harmadik barátot, a mindig az arany középutát kereső, konformista KISZ-titkárt ennek kapcsán keresi meg és próbálja behálózni a szeku, és aki – kilátástalan helyzetéből fakadó belső segélykiáltásként – csatlakozik barátai rendszerellenes akcióihoz. Amelyek nem voltak többek egyszerű diákcsínyeknél. Végül – természetesen

– lebuknak, épp akkor, amikor a Zolika által kitalált és szállóigévé vált Nincs pénz fagyira! szlogent készülnek felfesteni egy híd tartópillérére. Innen durvulnak be az események. Zolikát elkapja a szeku, Péter és Áron megpróbálnak elmenekülni az országból.

Nem áruolom el, hogy mi történik, mert azzal megfosztanám a nézőt attól a szívbe markoló katarzistól, amely az előadást követi. Annyit azonban elárulhatok, hogy a nagyszerűen színpadra alkalmazott szöveget rég nem látott magasságokba emeli László Csaba és Sebestyén Ába játéka. Általuk – miközben hol hozzánk, hol a mű többi, a színpadon meg nem jelenő szereplőjéhez beszélnek – nem csak Zolika és Áron alakja elevenedik meg, hanem a harmadik, ugyancsak meg nem jelenő főszereplő, a tragikus halált halt Péter is, miközben ők is sokszor átlénygülnék. Zolika alakjában – miközben mesél – szinte hűs-vér valósággá válik például Ottó bácsi, a kommunista iskolaigazgató, Petreus, a pacsuli-, sült-hús- és izzadságszagú, őt beszerző szekustiszt, Áron visszaemlékezéseiben és jelenében Brigi, a csodaszép és viszonzatlan szerelem, Tibor, a kötekedő, egykori osztálytárs, és a mi tudatalattinkba is (újra) befészkelődik a rettegés, miközben felnyílnak a kollektív emlékezet gondosan lezárt pecsétjei: az iskolai karszám, az állandó félelem, a kihallgatások, kínzások és verések világa, a tehetetlenség, a kilátástalanság, a felőlősségre vonástól való rettegés, majd az összeomlás, amikor ráébredünk, hogy bátor és hősi, ám mégis jelentéktelen tettünk milyen aránytalan következményekkel jár egy kőkemény diktatúrában. A kommunizmus a gyerekszemnek láthatatlan – áll a szövegben, abban a szövegben, amely éppen azt a pillanatot rögzíti, amikor a gyerekszem már bezárul, de a felnőtt szem még nem nyílik ki teljesen, amikor gyerekesen gondolkodunk, de ráébredünk, hogy végső menedékünk, a család sem képes megvédeni bennünket, és egyedül maradunk szadista hiénák karmai között. És ha túléljük is, saját rémképeinktől már sohasem szabadulunk. Az elfojtott PTSD tudatméllyen lopakodó árnyai kísérik végig az előadást – a traumák sorozata és a ráeszmélés valósága: előfordul, hogy az, aki mindig a túlélést, a komfortzónát, az arany középutat választja, lesz az egyik legnagyobb áldozat, aki hősi akar lenni, az egész életében a történelmi feledés homályában szembesül nap mint nap tettei következményeivel, aki pedig kamaszos fellángolásból, nem is annyira a politikai rendszer, mint a hétköznapi rutinja elleni lázadásból valósággá tesz egy értelmetlen és örült ötletet, az belehal.

Súlyos filozófiai, erkölcsi és metafizikai kérdések mentén halad előre pörgőn és feszesen az előadás, a két, sötétbe öltözött karakter helyett már nem is őket, hanem az általuk életre keltett történetet látjuk a szemeink előtt, miközben a humort és egykori, erdélyi szlenget sem nélkülöző produkcióban közismert és hétköznapi helyzetek elevenednek meg, egyszerűen és hétköznapian, sallangmentesen és tisztára csiszoltan, e helyzetek közé pedig óraműszerű pontossággal beéke-

lődnek a tragédiához vezető út mozzanatai. Szinte érezzük a kiszolgáltatottságot és a rettegéssel átszótt magányt, amint Petreus fölének hajol, és román akcentusú magyarsággal, nyájasan érdeklődik irántunk, a családottságot, amikor Ottó bácsi tekintetéből rájövünk, hogy feláldozhatók vagyunk, a páni félelmet, amikor a milicisták kergetnek, majd amikor kiderül, hogy ott voltunk a hídon, az agyunk részleges kikapcsolását, miközben a fejünket az asztallapba csapkodják, a döbbenetet, amikor kiderül, hogy mi történt a többiekkel, miután leléptünk, akik közül az egyiket a legaljasabb módon mocskolták meg – miattunk, ártatlanul. Egyszerű és gyönyörű mondatok egymásután is jellemzi a szöveget, amelyek azonmód, mindenféle köntörfalazás nélkül a lényegre tapintanak, legyen szó kamaszkorról, tiniszerelemről, igaz barátságról, lázadásról, konformizmusról és nonkonformizmusról, apa-fiú viszonyról (amely pillanat az előadás egyik legerősebb momentuma), a diktatúráról, a tehetetlenségről, miközben a szöveg észrevétlenül csempész minket vissza abba az időbe, abba a gondolkodásmódba, azokba a körülményekbe, amelyeket oly sokan fiatalon vagy idősebben megtapasztaltunk, és azt hittük, hogy azóta elfelejtettünk. Olyan a produkció, mint egy bonckés, amely leszedi a tudatot a tudatalattiról, és feltárja a legmélyebb félelmeket, titkokat, emlékeket.

Mindezt végigkíséri a zene és a diszkrét, monokróm animáció, egyre mélyebben ránt magával a múlt sötét bugyraiba, a feledés vágyába és képtelenségébe a produkció, amely csupán a legvégső pillanatban ad egy rövidke feloldozást. Éppen csak annyit, hogy kényeszeredten mosolyogjunk, ám gondolataink máris elindulnak a múltba kúszó spirálokon lefelé, kitarotán, miközben azon gondolkodunk, hogy mi lett volna, ha nem úgy történnék minden, ahogy történt, és ekkor eszmélünk rá, hogy e három (illetve négy) kitalált karakter már olyan a számunkra, mintha a családunk tagjai lennének. Ennél erősebb hatást egy produkció sem kívánhat, és miközben egyértelmű, hogy a közelmúlt eseményei, a helyszínek, a karakterek, az akkori hétköznapiak mindnyájunk számára ismerősek, és ezen tényezők a szívünkhez közeli pályákra helyezik az előadást, mindez mit sem érme a mesteri alapmű, átdolgozás, rendezés, hang- és látványvilág, valamint a tökéletes színészi játék nélkül.

Alighanem az utóbbi évek egyik legjelentősebb, legelgondolkodtatóbb és legszívbe markolóbb előadását vitte színre a Yorick Stúdió.

Yorick Stúdió, Marosvásárhely. Lázadni veletek akartam. Bódi Attila regényét színpadra alkalmazta Barabás Olga. Szereplők: László Csaba, Sebestyén Ába, Szász Csaba. Zeneszerző: Cári Tibor, Szász Csaba. Díszlet- és jelmeztervező: Sós Beáta. Operatőr: Komesz Szilvia e.h. Rendezőasszisztens: Talán Vanda e.h. Hangosító: Ince Róbert. Fénytechnikus: Kovács Attila. Rendező: Sebestyén Ába.

Csoka Szilárd Zsolt: Kamuffláz

Tordai Ede: Gyimesi tél

A Tompa Miklós Társulat júniusi műsorrendje

Közzétette 2020-2021-es, 76. évadának júniusi műsorrendjét a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulata. A nyár első hónapjában az alábbi előadásokat tekintheti meg a közönség.

Június 1., kedd, 12:00 óra és 16:00 óra – Pacsirtaszó. A Tompa Miklós Társulat gyermeknapi koncertje. Gyermekműsor. Projektvezető: Benő Kinga. Nagyterem. Az előadás időtartama 50 perc (szünet nélkül).

Június 6., vasárnap, 19:00 óra – Keresztes-Szabó-De-mény-Apostolache: Egy római tragédia. Zenés vígjáték. Rendező: Keresztes Attila. Nagyterem. Az előadást 16 éven felülieknek ajánlják, időtartama 2 óra (szünet nélkül).

Június 8., kedd, 19:00 óra – Henrik Ibsen: A nép ellensége. Színmű. Rendező: Keresztes Attila. Nagyterem. Az előadást 14 éven felülieknek ajánlják, időtartama 2 óra (szünet nélkül).

Június 13., vasárnap, 19:00 óra – Agatha Christie: A láthatatlan hóhér „...és már senki sem!” Krimi. Rendező: Gáspár Attila. Nagyterem. Az előadást 14 éven felülieknek ajánlják, időtartama 2 óra (szünet nélkül).

Június 15., kedd, 19:00 óra – Henrik Ibsen: Nóra. Dráma. Rendező: Keresztes Attila. Nagyterem stúdiótér. Az előadást 14 éven felülieknek ajánlják, időtartama 2 óra (szünet nélkül).

Június 16., szerda, 19:00 óra – Pacsirtaszó. A Tompa Miklós Társulat gyermeknapi koncertje. Nagyterem.

Június 16., szerda, 19:00 óra – Henrik Ibsen: Nóra. Nagyterem stúdiótér.

Június 19., szombat, 19:00 óra – Keresztes-Szabó-De-mény-Apostolache: Egy római tragédia. Nagyterem.

Június 20., vasárnap, 19:00 óra – Keresztes-Szabó-De-mény-Apostolache: Egy római tragédia. Nagyterem.

Június 21., hétfő, 20:30 óra – Georges Feydeau: A hülyéje. Bohózat. Rendező: Sebestyén Ábá. Marosvásárhelyi nyári színpad. Az előadást 14 éven felülieknek ajánlják, időtartama: 2 óra (egy szünettel).

Június 22., kedd, 20:30 óra – Georges Feydeau: A hülyéje. Nyári színpad.

Június 28., hétfő, 20:30 óra – Méhes György: Duplakanyar. Vígjáték. Rendező: Gáspár Attila. Nyári színpad. Az előadást 12 éven felülieknek ajánlják, időtartama 2 óra (egy szünettel). Érvényesek a Kántorné-nyugdíjasbérletek.

Június 29., kedd, 20:30 óra – Méhes György: Duplakanyar. Nyári színpad. Érvényesek a Kántorné-nyugdíjasbérletek.

A hatályban lévő járványügyi rendelet értelmében, a járvány terjedésének megfékezése érdekében a nézők az előadás ideje alatt kötelesek maszkot viselni, illetve csak a kijelölt székeket foglalhatják el, betartva az előírt távolságot.

Az előadásokra érvényesek a tavalyi évad szabadbérletei, előzetes helyfoglalással, valamint a tavaly márciusból elmaradt előadások jegyei – a jegyeket a jegypénztárnál válthatják be. Kedvezőtlen időjárás esetén a szabadtéri előadások jegyei felhasználhatók a következő előadásra.

Jegyek válthatók a nemzeti színház nagyterem stúdiótérjében (nyitvatartás hétfőtől péntekig 11:00-18:00 óra között, tel. 0365-806-865), a helyszínen előadás előtt egy órával, valamint online, a <https://teatronational.biletmaster.ro/?lang=hun> honlapon. A színház Kultúrpalotában működő jegyirodája zárva. (Knb.)

Díjazták az ARTeast Alapítványt

A román állami Nemzeti Kulturális Alap (AFCN) tavalyi díjátadó gáláján az ARTeast Alapítványt jutatták az Ellenállás a kultúrában díjat.

Bartha József, az alapítvány létrehozója ezt a díjat annak a 358 művésznek, kurátornak, teoretikusnak, önkéntesnek dedikálta, akik részesei voltak az alapítvány 22 éve alatt végrehajtott projekteknek, valamint a 30 év szervezői tevékenységében segédkeztek. Néhányuk már nincs köztünk, így a díj alkalom arra, hogy megemlékezzünk róluk. Az ARTeast Alapítványt 1999-ben hozták

létre, és azóta folyamatosan hozzájárul a kortárs művészeti élethez és a két marosvásárhelyi közösség kapcsolatainak javításához.

„Köszönet az AFCN-nek és csapatának azért a lehetőségért, hogy megünnepeljük a független szcénát, és a támogatásért az egyébként nehezen látható és meghallgatható projektekhez és értekezésekhez. Valamint köszönet Iulia Popovici-nak, hogy átadta a díjat, és sok sikert az új küldetésükhöz!” – áll az alapítvány közleményében. (Knb.)

Kortárs magyar irodalmi művek lexikona jelenik meg az MMA MMKI gondozásában

Kortárs magyar irodalmi művek lexikona jelenik meg a Magyar Művészeti Akadémia Művészetelméleti és Módszertani Kutatóintézet (MMA MMKI) és az MMA Kiadó gondozásában június 1-jén. Az 1956 és 2016 közötti időszakot feldolgozó lexikon 333 szerzőtől összesen 655 szócikket tartalmaz.

A gyűjtemény kiadását az MMA Művészetelméleti és Módszertani Kutatóintézet által 2018-ban indított Magyar irodalmi művek 1956-2016 című kutatási projekt előzte meg, amelynek eredményei 2019-től ingyenesen elérhetőek az interneten – idézik fel az MTI-hez eljuttatott szerdai közleményben.

Mint írják, a nyomtatásban megjelenő kiadvánnyal a szerkesztők célja a kortárs magyar irodalom értékeinek tudatosítása és népszerűsítése. Hiánypótló munka,

mert éppen ennek az időszaknak az irodalmi művei épültek be legkevésbé a kulturális emlékezetbe. A lexikon átfogja a teljes kortárs irodalmat, nem szelektál világnézeti, ideológiai szempontok szerint – hangsúlyozzák.

A 960 oldalas kötet műközpontú, felhívja a figyelmet a magyar irodalom gazdagságára, éppen ezért egy szerzőtől legfeljebb öt művet szerepeltet. A szócikkek a kutatócsoport tagjai, valamint felkért külső szakértők válogatták és írták. A kutatócsoport, egyben a szerkesztőbizottság vezetői Pécsi Györgyi és Falusi Márton, tagjai pedig Elek Tibor, János Zoltán, Márkus Béla, Nagy Gábor, Papp Endre, Smid Róbert, Sturm László, Szőrényi László, Toldi Éva, Tóth László és Vasy Géza – olvasható a közleményben.

Öt animációs sorozat gyártását támogatja a Nemzeti Filmintézet

Öt animációs sorozattervnek szavazott meg összesen 427,8 millió forint gyártási támogatást a Nemzeti Filmintézet (NFI) Televíziós Döntőbizottsága a tévés bemutatásra és streamingszolgáltatásra készülő animációs alkotások támogatására kiírt pályázat keretében – tájékoztatta az NFI szerdán az MTI-t.

A közlemény szerint Bárdos Csaba, Gellár Csaba, Lerch Tamás, Málai Csaba és Miklósy Zoltán rendezésében készülő animációs sorozatok kapnak gyártási támogatást. A készülő alkotások között vannak Gyulai Líviusz (1937–2021) *Egy jénki Arthur király udvarában* című sorozatának következő epizódjai, amelyeket a világhírű grafikusművész halálát követően Málai Csaba rendez. Támogatást nyert a *Puskás Öcsi és barátai* című alkotás, amely a futball szeretete mellett a barátságról, a találatkonyságról és az önzetlenség fontosságáról szól (rendező: Gellár Csaba), valamint a *Kippkopp és a tizenkét hónap* című, főként gyerekeknek készülő sorozat Lerch Tamás rendezésében. A *Cipelő cicák* sorozat

újabb epizódjaiban (rendező: Bárdos Csaba) folytatódhatnak az apró kis varázsló cicák és a gyerekek csodálatos kalandjai, és támogatásban részesült a *Janó Manó és az elveszett harmatcseppek* sorozat második évada is, amely a gyerekek számára is érthető és szórakoztató formában mutatja be, mi történik bolygónkkal, ha nem vigyázunk rá (rendező: Miklósy Zoltán).

A tavalyi évben kilenc új pályázatot írt ki az NFI, hogy minél több tévés és streaming bemutatásra készülő alkotás valósulhasson meg. Eddig 2112 filmtervet dolgozott fel a szervezet és a Televíziós Döntőbizottság 208 pályázatot támogatott. Több mint 7,5 milliárd forint támogatással készülnek a mozgóképek. Ebben az évben a tévés és streaming platformra készülő alkotások közül elsőként a tévéfilmek és sorozatok forgatókönyveinek fejlesztésére, gyártás-előkészítésére és gyártására lehet pályázni, de a tervek szerint még az első félévben elérhető lesznek a dokumentum-, a kisjátékfilmek és az animációs tartalmak pályázata is.

Kolumbán Kántor Árpád: Heraldikus madár

A magyar hősök emlékűnepe

Az Országgyűlés által 2001. június 19-én elfogadott, a magyar hősök emlékének megörökítéséről és a magyar hősök emlékűnepeéről szóló LXIII. számú törvény értelmében minden év májusának utolsó vasárnapján – az idén május 30-án – emlékeznek „az elmúlt ezredév magyar hőseire”, akik életüketadták a hazáért. Az MTVA Sajtóarchívumának anyaga:

Az ünnep eredete az első világháború alatt elfogadott 1917. évi VIII. törvényre vezethető vissza. Az Abele Ferenc vezérkari őrnagy által 1915-ben kezdeményezett jogszabály arra kötelezte minden magyar várost és községet, hogy méltó emléket állítson „a most dúló háborúban” elesett hőseinek. (Az 1914 végén megalakult, a Hősök Emlékét Megörökítő Országos Bizottság már javasolta, hogy emeljenek emléktáblát az elesetteknek, de a ma-

gyar önfeláldozást hirdető jelképet kevés helyen állították fel.)

Az 1917. évi törvény elfogadásától 1938 végéig 1086 világháborús emlékművet emeltek Magyarországon. Nem mindegyik volt szobor, akadt település, ahol a hősök kertjében fejfákat állítottak az ismeretlen vagy távoli helyeken eltemetett katonáknak, máshol fát ültettek, esetleg táblát helyeztek el a hazáért életüket áldozók nevével.

Az 1924. évi XIV. törvénycikk az 1914-1918. évi világháború hősi halottai emlékének megünnepléséről – a nemzet soha el nem múltó halálja és elismerése jeléül, az élő és jövő nemzedékek örök okulására és hősi halottaink dicsőségére – minden esztendő májusának utolsó vasárnapján nemzeti ünnepként bevezette a hősök emlékűnepeét. Az időpont mellett gyakorlatias szempontok miatt döntöttek: a mezőgazdasági munkák ekkor még nem vonták el a gazdákat az ünnep-

léstől, a sírok díszítéséhez viszont már volt elegendő virág.

A budapesti millenniumi emlékmű előtti téren, amelyet három évvel később neveztek el Hősök terének, 1929. május 26-án avatta fel Bethlen István miniszterelnök Horthy Miklós kormányzó jelenlétében a nemzeti hősök országos emlékkövét, amelyet Kertész K. Róbert tervezett. A második világháború alatt, 1942-ben a hazáért életüket áldozó hősök megünneplését kiterjesztették az 1938 után elesetteknek is, akiknek nevét bevették az első világháborús emlékművekbe.

A második világháború után, 1945-ben még megtartották a hősök emlékűnepeét, de már szerényebb keretek között. A szovjet vezetésű Szövetséges Ellenőrző Bizottság ezután egyre határozottabban követelte az ünnep megszüntetését, és a kommunisták elérték, hogy az általuk elfogadhatatlan tartalmúnak mi-

nősített emlékűnepe kikerüljön a nemzeti ünnepek köréből. Sok helyen még ezután is megemlékeztek az elesett katonákról, de csak halottak napján. A Hősök teréről eltávolították az 1929-ben felavatott emlékkövet, helyére 1956-ban a magyar hősök emlékkövét állították, amelyet Gebhardt Béla tervezett.

A rendszerváltás után a világháborúk hőseiről Magyarországon 1989. május 29-én emlékeztek meg ismét nyilvánosan, Szekszárdon, az első állami rendezvényt 1990-ben tartották meg. A történelmi igazságtétel részeként a budapesti Ludovika épülete előtt újból felállították a hősök emlékművét, és ismét fejet hajtának a világháborúk hősi halottainak, katoná- és polgári áldozatainak emléke előtt.

Az ünnepen azokra a névtelen hősökre emlékeznek, akik Szent István király óta életüket áldozták a hazáért. A törvény kihirdetése után, 2001. augusztus 18-án Budapesten ünnepélyes keretek között újraavatták a megújult Hősök terét, rajta a

Szilágyi András tervezte új hősök emlékkövével. Ugyancsak 2001-ben a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság kezdeményezésére a Rákoskeresztúri új köztemetőben felavatták a Magyar hősök emlékparkját a korábban mintegy 25 ezer katona sírját őrző, az 1960-as évektől fokozatosan felszámolt temető helyén. Az emlékparkban lévő Magyar katonahősök emlékműve a hősök napi megemlékezések egyik kiemelkedő helyszíne.

A Parlament épületének falára 2011-ben helyezték vissza az 1910-1918-as Országgyűlés első világháborúban hősi halált halt tagjainak, tisztviselőinek és alkalmazottainak emlékére készült emléktáblát. Az ünnepen általában katonai tiszteletadással egybekötött koszorúzási megemlékezést tartanak a Rákoskeresztúri új köztemetőben a magyar katonahősök emlékművével, valamint a Hősök terén, a hősök emlékkövénél. Idén a rendezvényeket a koronavírus-járvány miatt csak a virtuális térben tartják meg.

A hirdetési rovatban megjelent közlemények, reklámok tartalmáért a hirdetésfeladó vállalja a felelősséget!

MINDENFÉLE

KÉSZÍTÜNK, szerelünk: külső műanyag és alumíniumredőnyöket, szalagfüggönyöket, belső redőnyöket, szúnyoghálakat. Tel. 0744-121-714, 0766-214-586. (11908)

VÁLLALUNK: tetőkészítést, ács munkát, cserépforgatást, tetőfedést lemezzel, cseréppel, festést, meszelést, bármilyen más munkát. Tel. 0742-734-062, Attila. (11798-1)

ENGEDÉLYEZETT cég vállal tetőkészítést bármilyen anyagból, mindenféle kisebb javítást, cserépforgatást, ács munkát, festést, vakolást, bádogos munkát, régi épület lebontását, szigetelést. Nyugdíjasoknak 18% kedvezmény. A kiszállítás ingyenes. Tel. 0738-270-341. (116888)

TETŐKÉSZÍTÉS lemezből, cserépből, ácsmunka, terasz készítés, garázs-felújítás, csatornájavitás, bármilyen kisebb javítás, mindenféle más munka. Tel. 0755-654-115. (11878)

VÁLLALUNK tetőkészítést lemezből, cserépből; ács munkát, terasz készítést, garázsfelújítást, szigetelést, bármilyen kisebb javítást és mindenféle más munkát. Tel. 0747-508-707, Misi. (11941-1)

FÜNYÍRÁST, permetezést vállalunk. Tel. 0747-634-747. (sz.-1)

VÁLLALUNK tetőfedést, bádogos munkát, csatorna- és lefolyókészítést, felszerelést. Tel. 0752-468-860. (11805-1)

VÁLLALUNK tetőkészítést, tetőjavítást, bármilyen szigetelést, csatornákészítést, csatornájavitást, festést, bármilyen lemezmunkát, kerítéskészítést, kerítésjavítást. Tel. 0767-837-782. (11967-1)

MEGEMLEKEZÉS

„Ha fejfád mellett egy gyertya ég,
Látjuk benne arcod,
Odafeletről a messzeségből
Karod felénk nyújtod.
Vigyazol ránk most is, tudjuk,
Ugyanúgy, mint régen,
Egy váratlan pillanatban
Véget ért az élted.”

Örök az arcod, nem száll el a szavad, szereteted, mosolyod örökre megmaradt. Szívünkben őrzünk, mint egy drága kincset, mert már hat éve itthagytál minket. Mély fájdalommal emlékezünk **CZEGŐ ILDIKÓRA**.

Szívünkben örökké élni fogsz, mint a csillagok. Örökké Őt gyászoló szerettei. (12031)

„Visszajövök én egyszer még,
Ismerős a táj,
Hallom hangotok...”

BÁLINTH ZOLTÁN TIBOR
(1972–2003)

tragikus elmúlásának 18. évfordulójára

„Lehet-e szavakba önteni, ha valami fáj?
Ha egy életerős, fiatal szervezet azt mondja: állj!
Lehet-e feldolgozni egy úrt, egy hiányt,
Ha minden porcikánk érte kiált!
Lehet-e változtatni a lehetetlent...
Az ember halandó és tehetetlen,
De lehet emlékezni, míg élünk, szeretni,
Lehet Valakit soha nem feledni!”

Édesanyád, Erzsike.

*
„Emlékszem a Jó testvére,
A közös élményre,
A félig megfakult fényképre,
Minden családi ünnepre.
Emlékszem az aggódó Testvére,
Segítő kezére, aggódó tekintetére,
Egész életére,
Csak remélni tudom,
De ésszel felfogni nem tudom,
Szemem lehungyom és álmodom...
Találkozni fogunk égi utadon.”

Testvéred, Csaba, fia, Erik.

*
„Angyalok szárnyán repülsz az ég felé,
Itt hagytál mindent, amit igazán szerettél.
Könnyes szemek néznek Téged, de
Te álmodd azt, hogy szép az élet,
Álmodjuk együtt, hisz Te is ezt szeretnéd!”

Ibi keresztmama.

A mosoly az arcodon örök emlék!
Isten veled!

Szeretteid. (12019-I)

Szolgáltatás – Üzleti ajánlat

A MUREȘ MEX RT. a nyárádtói ipari parkba alkalmaz CSOMAGKEZELŐKET és MUNKÁSOKAT FAIPARBA. Nettó bér: 2250 lejtől. Munkaidő: hétfőtől péntekig 7-15.30 óra között. Ingyenes szállítás Marosvásárhelyről és támogatás más helységekből. Az önéletrajzokat a mihai.molnar@mobexpert.ro e-mail-címre várjuk. Érdeklődni a 0727-333-194-es telefonszámon. (22616-I)

ALKALMAZUNK három FÉRFI MUNKÁERŐT TEJFELDOLGOZÓ ÜZEMBE – Indlacto Mureș Kft. – napi 8 órai munkaprogrammal. Érdeklődni lehet a Prut utca 10. szám alatt, a cég székhelyén vagy a 0773-316-377-es telefonszámon, 8-16 óra között. (65674-I)

Zina Copilului

cu Ansamblul Artistic Mureșul

gyereknap

a Maros Művészegyüttessel

Spectacol dedicat copiilor cu Ansamblul de dans popular Boróka, Ansamblul de dans Prichindelul și Ansamblul Artistic Mureșul

Közös gyereknapi műsor a marosvásárhelyi Boróka néptáncegyüttes, a Prichindelul táncsoport és a Maros Művészegyüttes részvételével

1 IUNIE 2021 **Cetatea Medievală din Târgu Mureș**
JÚNIUS 1. Marosvásárhelyi vár udvara

18.00 Spectacol pentru copii cu Ansamblul de dans Boróka
Boróka néptáncegyüttes gyereknapi műsora

18.40 Spectacol cu Ansamblul de dans Prichindelul
A Prichindelul táncsoport előadása

19.00 Vesmintele deghizate ale Regelui Matei Corvin (Ansamblul Artistic Mureșul)
Mátyás király álruhái (Maros Művészegyüttes)

INTRARE LIBERĂ / A BELÉPÉS DÍJTALAN

Gyereknapi élményajándék a Maros Művészegyüttestől
A Maros Művészegyüttes június elsején, kedden 16.30-tól Marosvásárhelyen, a Somostetőn flashmobszerű meglepetésáradattal kedveskedik a gyermekeknek. 18 órától a várban ünnepi műsorra kerül sor, a rendezvényt a marosvásárhelyi Boróka és a Prichindel néptánccsoport nyitja meg, majd 19 órától a Maros Művészegyüttes bemutatja a Mátyás király álruhái című mesejátékot.

ETV DOLBĂNĂȘI TELEVIȚIÖ

ÜZENET SZERETETTEL VASÁRNAP 13:30

HETIŢĂ - SZABONA - SZÁVÁSAROK
9-17 9-11
☎ 0737- 37 30 30

KOBÁK KÖNYVESBOLT

Marosvásárhely, Győzelem tér 18. szám,
www.bookyard.ro

Spălătorie și detailing auto
Beltrand
autómosó és -kozmetika

- külső-belső tisztítás
- kárpittisztítás, polírozás, viaszozás
- szőnyegmosás

Marosvásárhely
Predeal u. 97 sz.
Telefon: 0265/223-902
0740-393-060

r.a.d.i.o
fata

www.radiogaga.ro

FONTOS TELEFONSZÁMOK

- Romtelecom-tudakozó
 - információ - 118-932
 - általános - 118-800
 - Központosított ügyelet (Rendőrség, Tűzoltóság, SMURD, Csendőrség, Mentőállomás): 112
 - Rendőrség - 0265/202-305
 - SMURD (betegekkel kapcsolatos információk) - 0265/210-110
 - Sürgősségi szolgálat:
 - gyermekeknek - 0265/210-177
 - Marosvásárhelyi Polgármesteri Hivatal - 0265/268-330
 - GYULAFEHÉRVÁRI CARITAS, otthonápoló szolgálat, 8-16 óra között: 0736-883-110
 - Optika-Optofarm
 - 0265/212-304
 - 0265/312 436
 - 0265/250-120
 - 0265/263 351
 - Optolens szemsebészet - 0265/263-351
 - Marmed
 - 0265/250-344
 - járóbeteg-rendelő: - 0756-468-658
 - 0729-024-380
 - Labor - 0751-114-307
 - e-mail: marmed@armed.ro,
www.armed.ro
 - Dora Optics - 0733-553-976
 - Dora Medicals - 0265/212-971
 - Radiológia, echográfia
Dr. Jeremiás István - 0265/222- 446
 - Emma vendéglő, hidegtálak készítése - 0740-083-077
- 0365/404-664
 - Prefektúra - 0265/266-801
 - RDS-RCS - 0365/400-401
- 0365/400-404
 - Áramszolgáltató vállalat
 - vidék - 0800-801-929
 - 0265/929
 - Delgaz Grid - 0265/200-928
- 0800/800 928
 - Aquaserv:
 - hideg víz-csatorna - 0265/215-702
 - közönségszolgálat - 0265/208-888
 - központ - 0265/208-800
- 08008 208-888
 - Fogasztóvédelmi hivatal - 0265/254-625
 - Vasútállomás - 0265/236-284
 - Vili Kft.: temetkezés, segélyintézés (0-24 óra), professzionális balzsamozás
Nemzetközi halottszállítás - 0265/215-119
- 0744-282-710
 - Alkony Kft. temetkezés (24 ó.) - 0265/263-865
koporsók, kellékek, - 0745-606-215
koszorúk - 0745-606-269
és halottszállítás - 0758-047-604
 - Maros megyei RMDSZ - 0265/264-442
- 0265/262-907
- Méltányos reklámdíj fejében
állandó szereplője lehet
a FONTOS TELEFONSZÁMOK rovatnak.
Várjuk jelentkezését
a 0265/268 854-es telefonon.